

ZAVOD ZA KULTURO
IN IZOBRAŽEVANJE
KURNIKOVA HIŠA TRŽIČ

Dvojica, les, 1991

foto: Gorišek

VIKTOR KLOFUTAR

25. oktober — 18. november 1991

Vabimo Vas, Vaše prijatelje in
znance na otvoritev in ogled
razstave grafik in kipov

ŽIVLJENJE OBLIK

ki jim je avtor

VIKTOR KLOFUTAR

Razstavo bomo odprli v

petek, 25. oktobra 1991 ob 17. uri
v Galeriji KURNIKOVA HIŠA v TRŽIČU.

Pokrovitelj razstave:

» ČEVLJARSTVO «

IZDELOVANJE OTROŠKE OBUVNE

VINCENC JEŠE

64294 KRIŽE HLADNIKOVA 24 TEL.: 064/57-319

TRGOVINA: NA DETELJICI TEL.: 064/50-175

Razstava bo na ogled do 18. novembra vsak dan
med 16. in 18. uro, ob sobotah in nedeljah tudi
med 9. in 12. uro. Ob ponedeljkih zaprto.

Likovno zorenje VIKTORJA KLOFUTARJA iz Tržiča gre že v drugo desetletje. V tem času se je njegovo snovanje našlo na zelo raznolikih osebnih in tudi čisto slogovno-vsebinskih premikih, za katere smemo v največji meri trditi, da izhajajo prav iz njega samega. Začetki slikanja v oljni tehniki sodijo v prvinske pripovedi o boju za likovno pripovedovanje o resnično videni in občuteni krajini, le-to pa se v sredi osemdesetih let preveša v skorajda lepotno vizijo pastelnih vedut tržiške okolice. Samostojnemu zorenju sledijo leta vsrkavanja načrtnih delovnih nalog, predvsem na lino-rezu in lesorezu. V bistvu je šlo za enega najbolj prvinskih primerov, kako se lahko bliskoma najmeta prirojena »likovnost« z ravno pravšnjo mero poduka. A ta poduk je le smerokaz, v kateri smeri nadaljevati v sebi globoko občuteno občutljivost.

Najvidnejši premik v Klofutarjevem delu vidimo v njegovem osebnem spoznanju, da je mogoče z izbiro nekaterih likovnih prvin (kontura, odnos zapolnjeno polje, vizija prostora, razmerje temnih in svetlih partij, čistost likovnega izražanja) doseči še večjo »verodostojnost« motiva kot sicer, kot npr. tistega, ki se udejanja v živih predstavah barvnih in domala naturalizirajočih pogledih na resničnost.

Grafični cikel devetdesetih let je bil Klofutarjevo popolno presenečenje. V enem samem samcatem zamahu je »ujel« dušo mesta Tržiča kot mestnega jedra. Piščalke uličnih prehodov med mogočnimi meščanskimi arhitekturami, prelivimi intimnih interiernih ambientov, posamični stavbni izzivi so postali v njegovem delu samostojne likovne vrednote. Resnično prese-nečljiva je samodisciplina, s katero se izogiblje vsem »nasilno« pripovednim detajlom (pogled proti Perkotovi hiši!). Čistost izraza je nehote pogojila še drugo kvaliteto: štimungo. Iz partij stavbnih gmot, njihovih senc in »zrcaljenja« v ozkem tlaku je ustvaril podobo mesta, ki se ogleduje samo v sebi, ki se razkriva kot polno doživetje v poslih starodavne mestne naselbine potopljenemu mimoidočemu opazovalcu. Je moč ob pomembnem jubileju tržne naselbine zapeti bolj globoko in občuteno pesem?

Na odgovor, kam gredo grafična snovanja Viktorja Klofutarja, ni bilo treba dolgo čakati. Obrnil se je k oblikovanju v lesu. Kiparski del njegove predstavitve se osredotoča predvsem na iskanje v danih naravnih oblikah, ki jim najde še drugo razsežnost. Vzpodbuja ga predvsem razgibana dana forma, ki jo opredmeti s prvobitno senzualnostjo. Dvojica, Intima I in Intima II ter Vabeča se s svojo gibko (pohoto?) vklapljajo v iskanje opredmetenja živih figurálnih spodbud. Mrko in vabljivo obenem se razprezajo v prostor interierno zasnovane plastike, njim kot protiutež pa gradijo samolastno težo klasično voluminozne stvaritve (Materinstvo, Križani).

Odkod ta bliskoviti premik?

Zdi se, da nima korenin v lastni radoznalosti in preverjanju v različnih tehnikah; bolj je videti, da se avtor razstave sedaj sooča sam s seboj in s svojo radoživostjo. Gibanje je življenje in prav to slednje daje draž fenomenu življenja samega.

In dokler bo Viktor Kofutar zvest svoji intuiciji, svojemu prepotrebemu (umetniškemu!) libidu, bo odprt na vse strani in ostal prisoten kot izjemno živahna ustvarjalna osebnost v svojem okolju.

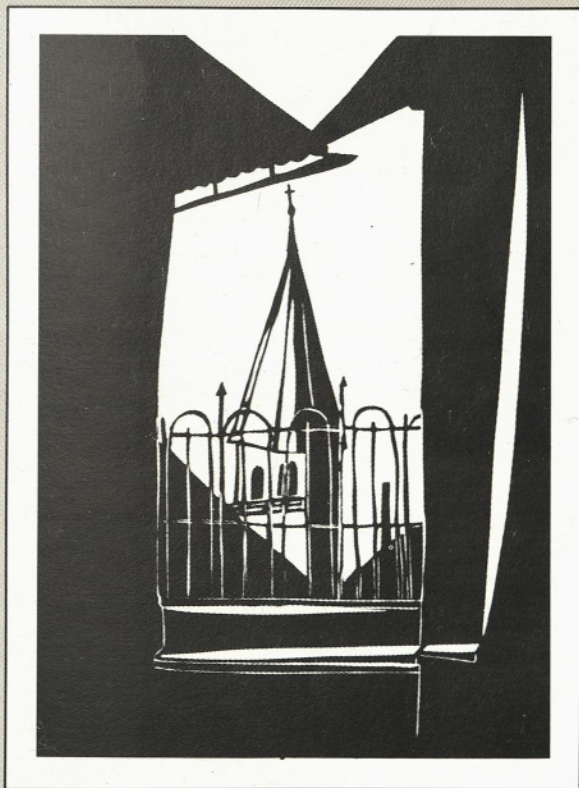
prof. Janez Šter

Viktor Klofutar, rojen 18. 2. 1949 v Trziču je tu dokončal osnovno šolo ter se že ob njej, intenzivneje pa tudi kmalu zatem posvečal slikanju v olju. Kot pravi avtodidakt je iskal izzivov le v ožjem tržiškem okviru, predvsem v vrstah likovnikov-samorastnikov v Trziču in z njimi veliko razstavljal.

Sodeloval je na vseh skupinskih likovnih razstavah tržiških likovnikov samorastnikov, njihovih ex-temporih in likovnih srečanjih. Samostojno se je predstavil v osemdesetih letih v galeriji Kurnikove hiše (3×7, galeriji Bara Slovenije, Avli Tovarne obutve Peko in drugod).

V letu 1990 je prejel Kurnikovo plaketo.

Naslov:
Viktor Klofutar
Koroška 20
64290 Trzič

Pogled proti zvoniku 1990